

Sygn. akt – IX Ka 484/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7. listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu w składzie:

Przewodniczący – S.S.O. Aleksandra Nowicka

Sędziowie: S.S.O. Barbara Plewińska

S.S.O. Rafał Sadowski (spr.)

Protokolant – st.sekr.sądowy Anna Ryłow

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu Bożeny Mentel

po rozpoznaniu w dniu 7. listopada 2013 r.

sprawy **L. B.** – oskarżonego z art. 217§1kk w zw. z art. 190§1 kk w zw. z art. 11§2 kk oraz z art. 263§2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez Prokuratora Rejonowego w Grudziądzu,

od wyroku Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 19. czerwca 2013 r., **sygn. akt II K 267/13**,

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. z orzeczenia zawartego w punkcie VI. tego wyroku eliminuje przepadek wymienionego tamże noża kuchennego,
2. na mocy art. 230§2 kpk zwraca pokrzywdzonej A. J. dowód rzeczowy w postaci noża kuchennego opisanego w punkcie VI. zaskarżonego wyroku;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego z obowiązków poniesienia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, a wydatkami poniesionymi w tym postępowaniu obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 484/13

UZASADNIENIE

L. B. został oskarżony o to, że:

I. w okresie od 1 grudnia 2012 r. od godz. ok. 20:00 do 2 grudnia 2012 r. do godz. ok. 21:20 w G. oraz w mieszkaniu na ul. (...) uderzał pięściami

i z otwartych rąk po głowie i twarzy, a także ciągnął za włosy naruszając nietykalność cielesną konkubiny A. J. oraz słownie i przy użyciu noża kuchennego, który przykładał do krtani i czoła groził konkubinie A. J. popełnieniem na jej szkodę przestępstwa uszkodzenia ciała i pozbawienia życia, przy czym groźby te wzbudziły w pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że będą spełnione - **tj. o czyn z art. 217§1 kk w zw. z art. 190§1 kk w zw. z art. 11§2 kk**

II. w dniu 2 grudnia 2012 r. w G. na ul. (...) podczas interwencji funkcjonariuszy policji oraz w mieszkaniu na ul. (...) bez wymaganego zezwolenia, tj. pozwolenia od właściwego Komendanta Wojewódzkiego Policji, posiadał przy sobie broń palną koloru jasnego z rękojeścią koloru czarnego, tj. pistolet B. mod. 1908 kal. 7,65 mm produkcji belgijskiej

wraz z magazynkiem zawierającym amunicję, tj. cztery naboje pistoletowe kal. 7,65 mm wz. Browning oraz w spiżarni mieszkania w srebrnej walizeczce broń palną w postaci pistoletu sygnałowego L. 42 kal. 26 mm produkcji niemieckiej oraz karabin M. dragoński kal. 7,62 mm produkcji rosyjskiej bez zamka oraz elementów wykonanych z drewna, a także 75 naboji pistoletowych kal 7,65 mm wz. Browning w rozumieniu ustawy z dnia 21.05.1999 r. o broni i amunicji (Dz.U. z 2004 r. Nr 52, poz. 525 z późn. zm.) - **tj. o czyn z art. 263§2 kk**

Wyrokiem z dnia 19 czerwca 2013 r. Sąd Rejonowy w Grudziądzu, sygn. akt II K 267/13, uznał oskarżonego:

- za winnego czynu zarzucanego mu w punkcie I aktu oskarżenia, to jest występku z art. 217§1 kk w zw. z art. 190§1 kk w zw. z art. 11§2 kk i za to, w myśl art. 11§3 kk, na mocy art. 190§1 kk, wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności

- za winnego czynu zarzucanego mu w punkcie II aktu oskarżenia, to jest występku z art. 263§2 kk i za na mocy tego przepisu wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Na mocy art. 85 kk i art. 86§1 kk połączy kary jednostkowe pozbawienia wolności i w ich miejsce wymierzył oskarżonemu karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na mocy art. 69§1 kk i art. 70§1 pkt 1 kk, warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 4 lata, oddając jednocześnie, na mocy art. 73§1 kk, oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego.

Na mocy art. 72§1 pkt 4 i 5 kk zobowiązał oskarżonego do wykonywania pracy zarobkowej oraz do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu.

Na mocy art. 44 § 6 kk orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa pistoletu B. model 1908 wraz z magazynkiem, 7,65 mm, pistoletu sygnałowego L. 42,26 mm, karabinu M. dragońskiego bez zamka oraz elementów wykonanych z drewna, 7,62 mm, amunicji do broni tj. 60 sztuk naboji, nóż kuchenny z czarną rękojeścią i ząbkowanym ostrzem, znajdujących się w wykazie dowodów rzeczowych nr 272-274/13, 276/13, 278/13 K. w/m.

Na mocy art. 230 § 2 kpk nakazał zwrócić oskarżonemu 4 bagnety znajdujące się w wykazie dowodów rzeczowych K. w/m 275/13, szkatułkę koloru srebrnego znajdującą się w wykazie dowodów rzeczowych K. w/m 276/13 oraz etui na bagnet znajdujące się w wykazie dowodów rzeczowych K. w/m 277/13.

Zwolnił oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty, a powstałymi wydatkami obciążył Skarb Państwa.

Wyrok ten zaskarżył **w części dotyczącej orzeczenia o karze oskarżyciel publiczny**, zarzucając mu obrazę prawa materialnego, tj. art. 44 § 6 kk, polegającą na orzeczeniu na tej podstawie przepadku dowodu rzeczowego w postaci noża kuchennego z czarną rękojeścią o ząbkowanym ostrzu, podczas gdy przedmiot ten nie był związany z przestępstwem dotyczącym naruszenia zakazu wytwarzania, posiadania, obrotu, przesyłania, przenoszenia lub przewozu określonych przedmiotów, a nadto winien być zwrócony pokrzywdzonej, bowiem stanowi jej własność.

W oparciu o powyższe skarżący wniósł o dokonanie zmiany zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie w pkt VI na podstawie art. 44 § 6 kk przepadku wskazanych tam przedmiotów z wyłączeniem noża kuchennego i orzeczenie na podstawie art. 230 § 2 kpk o zwrocie tegoż noża pokrzywdzonej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżyciela publicznego okazała się zasadna.

Na tle prawidłowo ustalonego stanu faktycznego i generalnie prawidłowych rozstrzygnięć w ramach „orzeczenia o karze”, sąd odwoławczy uznał potrzebę konwalidowania zawartego w wyroku uchybienia, wskazanego przez oskarżyciela publicznego. Sąd meriti faktycznie przeoczył, że stanowiący dowód w przedmiotowej sprawie nóż kuchenny z czarną rękojeścią i ząbkowanym ostrzem nie był związany z przestępstwem dotyczącym naruszenia zakazu

posiadania określonych przedmiotów, za które skazano oskarżonego i jako przedmiot, którego posiadanie nie jest zabronione, w związku z tym, że stanowił własność pokrzywdzonej, zamiast podlegać przepadkowi w oparciu o art. 44 § 6 kk, winien zostać zwrócony pokrzywdzonej na podstawie art. 230 § 2 kpk.

Mając na uwadze powyższe, sąd odwoławczy dokonał odpowiedniej korekty zaskarżonego wyroku, orzekając jak w sentencji.

Sąd odwoławczy nie dopatrył się w zaskarżonym orzeczeniu żadnych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze, będących podstawą do uchylenia wyroku z urzędu, dlatego w pozostałym zakresie należało utrzymać go w mocy.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 635 kpk sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, obciążając wydatkami poniesionymi w tym postępowaniu Skarb Państwa, albowiem przemawiają za tym względy słuszności, gdyż to nie jego postawa przyczyniła się do wszczęcia postępowania odwoławczego.